

Sygn. akt VI GC 472/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2020 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: asesor sądowy Barbara Golec

Protokolant: Justyna Leszczyńska

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2020 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. P. (P.)

przeciwko (...)S. A. w W.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda A. P. na rzecz pozwanego (...) S. A. w W. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

asesor sądowy

Sygn. akt VI GC 472/20

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 27 sierpnia 2019 r. powód A. P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 3 315,92 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 stycznia 2019 r. oraz kosztów postępowania. Podniósł, że jako cesjonariusz dochodzi odszkodowania za skutki kolizji drogowej, której sprawca był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Według powoda, koszt naprawy uszkodzonego samochodu wyniósł 12 480,42 zł brutto, tymczasem pozwany przyznał z tego tytułu kwotę 9 164,50 zł. Powód dochodził pozostałej części należnego odszkodowania (k. 2-3).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 grudnia 2019 r. uwzględniono powództwo w całości (k. 36).

W sprzeczności pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Zarzucił zawyżenie kosztów naprawy pojazdu, podnosząc, że wykonana naprawa pojazdu ma wpływ na wysokość należnego odszkodowania. Podniósł, że uwzględnił w kalkulacjach rabaty na części oryginalne (16 %) i materiały lakiernicze (40%). Zakwestionował datę początkową naliczania odsetek (k. 43-48).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W wyniku zdarzenia z dnia 14 grudnia 2018 r. uszkodzeniu uległ samochód marki S. (...) (nr rej. (...), rok produkcji (...)), którego właścicielem był B. P.. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego

– (...) S.A. w W.. Szkodę zgłoszono w dniu 17 grudnia 2018 r. Poszkodowany nie był uprawniony do odliczenia podatku VAT.

bezsporne

Pozwany przyznał odszkodowanie za naprawę pojazdu w kwocie 4 332,65 zł. Pozwany wyliczył, że po naprawie wartość pojazdu wzrosłaby o 100 zł brutto. W kosztorysie z dnia 3 kwietnia 2019 r. pozwany wyliczył koszt naprawy na kwotę 4 432,65 zł, przyjął stawkę za roboczogodzinę w wysokości 50 zł netto, potrącenie na materiale lakierniczym (współczynnik 60%), potrącenie na cenie częściach zamiennych (16%) oraz zastosowanie 3 części oryginalnych i 8 części o porównywalnej jakości.

W kalkulacji naprawy pozwany wskazał, że ceny części zamiennych pochodzą od producentów lub importerów pojazdów oraz dostawców części funkcjonujących na rynku motoryzacyjnym, które można było nabyć na rynku lokalnym. W obrocie handlowym dostępne były części pochodzące od innych dostawców. W kalkulacji zastosowano części o porównywalnej jakości (PJ) z uwagi na indywidualną ocenę stanu technicznego pojazdu oraz prostotę konstrukcji uszkodzonych elementów. Zmiana na wyższą kategorię części mogła nastąpić po wykazaniu szczególnego interesu uprawnionego w tym zakresie. Podał również, że w przypadku trudności z nabyciem części oryginalnych i materiałów lakierniczych w cenach podanych w kosztorysie, pozwany prosił o kontakt podając adres mailowy i numer telefonu.

dowód: kalkulacja k. 9-14, decyzja pozwanego k. 18

W dniu 7 maja 2019 r. poszkodowany przelał na rzecz powoda A. P. wierzytelność z tytułu odszkodowania za skutki zdarzenia z dnia 18 lutego 2019 r. względem pozwanego.

dowód: umowa cesji k. 8

Według kalkulacji sporządzonej w dniu 7 maja 2019 r. przez powoda, koszt naprawy pojazdu wyniósłby 12 480,42 zł brutto. W kosztorysie naprawy przyjęto stawkę za roboczogodzinę w wysokości 100 zł netto oraz zastosowanie części oryginalnych.

dowód: kalkulacja naprawy k. 15-17

Pismem z dnia 10 lipca 2019 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty dalszego odszkodowania w kwocie 8 147,77 zł.

dowód: wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem z potwierdzeniem nadania k. 23-24, wiadomość mailowa k. 25

W reakcji na wezwanie do zapłaty, pozwany przyznał dalsze odszkodowanie w dniu 31 lipca 2019 r. z tytułu uszkodzenia pojazdu w kwocie 4 831,85 zł, w łącznej wysokości 9 164,50 zł brutto. Pozwany zweryfikował kosztorys powoda, zakładając wykorzystanie do naprawy części o jakości (...) oraz części oryginalnych z rabatem 16%.

dowód: decyzja pozwanego k. 18, pismo pozwanego k. 19-20, kosztorys k. 20v-22

Pozwany od dnia 2 kwietnia 2018 r. pozostawał związany umową na dostawę nowych oryginalnych części zamiennych do samochodów marki S. z rabatem w wysokości 17 % (a od 18 października 2018 r. – 16%), naliczonym od ceny detalicznej obowiązującej w danym punkcie sprzedaży. Dostawca miał siedzibę we Ł., a punkty sprzedaży w W. i N.. Współpraca z dostawcą miała wyglądać w ten sposób, że pozwany w kalkulacjach kosztów naprawy, wyliczanych po oględzinach uszkodzonych pojazdów, uwzględniał rabat na części zamienne zgodnie z porozumieniem. Dla klientów zainteresowanych zakupem części z rabatem na kalkulacjach był podany kontakt do pozwanego. Jeśli klient skontaktował się z pozwanym, to otrzymywał dane dostawcy. Pozwany miał informować dostawcę o tym, że klient może się zgłosić w celu zakupu części zamiennych do danej szkody. Klient miał zgłosić się z kosztorysem zawierającym zestawienie części. Wyróżnikiem wskazującym, że była to sprawa z porozumienia z dostawcą, miał być

numer szkody. Jeśli klient był zainteresowany zakupem części zamiennych, dostawca miał zaoferować ich sprzedaż z rabatem. Obsługa obejmowała cały kraj, a koszty ewentualnej dostawy ponosił warsztat.

Pozwany od dnia 13 października 2016 r. pozostawał związany umowami na dostawę materiałów lakierniczych z rabatem w wysokości 40%, naliczonym od ceny detalicznej obowiązującej w danym punkcie sprzedaży. Dostawca miał siedzibę w S.. Współpraca z dostawcą miała wyglądać w ten sposób, że pozwany w kalkulacjach kosztów naprawy, wyliczanych po oględzinach uszkodzonych pojazdów, uwzględniał rabat na materiał lakierniczy zgodnie z porozumieniem. Dla klientów zainteresowanych zakupem materiałów z rabatem na kalkulacjach był podany kontakt do pozwanego. Jeśli klient skontaktował się z pozwanym, to otrzymywał dane dostawcy. Pozwany miał informować dostawcę o tym, że klient może się zgłosić w celu zakupu materiałów lakierniczych do danej szkody. Klient miał zgłosić się z kosztorysem zawierającym zestawienie materiałów. Wyróżnikiem wskazującym, że była to sprawa z porozumienia z dostawcą, miał być numer szkody. Jeśli klient był zainteresowany zakupem materiałów lakierniczych, dostawca miał zaoferować ich sprzedaż z rabatem. Obsługa obejmowała cały kraj, a koszty ewentualnej dostawy ponosił warsztat.

dowód: porozumienie z 02.04.2018 r. wraz z aneksem do umowy k. 64-70, porozumienie z 13.10.2016 r. k. 71-75

Pominięto dowód z zeznań świadka B. P., jako że rzeczywiste koszty naprawy nie miały znaczenia dla ustalenia należnego odszkodowania. Przekazanie informacji o rabatach na części zamienne i materiał lakierniczy również nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia. Pominięto również dowód z opinii biegłego z zakresu motoryzacji z racji, że powód nie uiścił zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego (art. 130⁴ § 5 k.p.c.).

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną roszczenia stanowił przepis art. 822 § 1 k.c., który stwarza po stronie ubezpieczyciela obowiązek zapłacenia określonego w umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej odszkodowania za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej, wobec której odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z § 2 wymienionego przepisu, umowa obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w niej zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Przesłankami powstania odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczyciela są zatem: zaistnienie zdarzenia, z którym umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wiąże odpowiedzialność odszkodowawczą ubezpieczającego lub ubezpieczonego (tj. zdarzenie ubezpieczeniowe), szkoda oraz adekwatny związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy szkodą a przedmiotowym zdarzeniem. Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych precyzuje szczegółowe podstawy i zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela (art. 9, art. 9a, art. 34, art. 36 ustawy).

W rozpoznawanej sprawie zdarzenie ubezpieczeniowe, odpowiedzialność pozwanego z umowy ubezpieczenia(...), legitymacja czynna powoda pozostawały poza sporem. Strony nie zgadzały się jednakże w zakresie kosztów naprawy samochodu uszkodzonego wskutek zdarzenia z dnia 14 grudnia 2018 r.

W myśl art. 361 § 2 k.c., w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Szkada jest rozumiana jako utrata lub zmniejszenie aktywów, bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Przy ustaleniu szkody stosuje się ogólne zasady prawa odszkodowawczego, choć odszkodowanie należne od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zawsze wypłaca się w pieniądzu. Zasadą jest całkowita kompensata doznanego uszczerbku, wykluczone jest jednak nieuzasadnione wzbogacenie się poszkodowanego. Stosownie do art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Normalny związek przyczynowy zachodzi wtedy, gdy w danym układzie stosunków i warunków oraz w zwyczajowym biegu rzeczy, bez zaistnienia szczególnych okoliczności, szkoda

jest rezultatem typowym, w zwykłej kolejności rzeczy, a więc nie będącym rezultatem jakiegoś zupełnie wyjątkowego zbiegu okoliczności.

Stwierdzić zatem należy, że pozwany zobowiązany był wypłacić odszkodowanie w kwocie umożliwiającej poszkodowanemu doprowadzenie pojazdu do stanu sprzed kolizji. Wartość odszkodowania powinna zatem odpowiadać co najmniej obiektywnie koniecznym i ekonomicznie uzasadnionym kosztom naprawy samochodu, pozwalającym na doprowadzenie uszkodzonego mienia do stanu sprzed zdarzenia ubezpieczeniowego. Poza zainteresowaniem ubezpieczyciela powinno natomiast pozostawać, czy poszkodowany w rzeczywistości naprawił swój pojazd, a jeśli tak, to przy wykorzystaniu jakich części. Roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana (por. wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r. V CKN 1273/00, wyrok SN z dnia 12 kwietnia 2018 r. sygn. akt II CNP 43/17, wyrok SN z dnia 8 marca 2018 r. sygn. akt II CNP 32/17, postanowienie SN z dnia 7 grudnia 2018 r. sygn. akt III CZP 51/18).

Ustalenie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu, która przywróciłaby pojazd do stanu sprzed szkody, wymagało wiadomości specjalnych, czyli opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej. Ciężar wykazania tej okoliczności spoczywał na powodzie, zgodnie z art. 6 k.c. Powód zawnioskował o przeprowadzenie tego dowodu, jednak mimo zobowiązania nie uścił zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. W związku z tym pominięto przedmiotowy wniosek, a powództwo jako niewykazane oddalono.

O kosztach rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z wynikiem postępowania, które wygrał pozwany. Na jego rzecz zasądzono koszty w kwocie 917 zł, na co złożyła opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika 900 zł. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika wynikała z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.